

AFDELING  
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet  
bestuursrecht op het hoger beroep van:

mede voor haar minderjarige dochter,  
appellanten,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats  
Amsterdam, van 1 augustus 2008 in zaken nrs. 07/45746, 07/45747 in de  
gedingen tussen:

mede voor haar minderjarige dochter,

en

de staatssecretaris van Justitie.

## 1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 19 november 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) aanvragen van  
mede voor haar minderjarige dochter,  
(hierna: de vreemdelingen) om hun een verblijfsvergunning asiel voor  
bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 1 augustus 2008, verzonden op 4 augustus 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de vreemdelingen bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 29 augustus 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

## 2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

**3. Beslissing**

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena  
lid van de enkelvoudige kamer

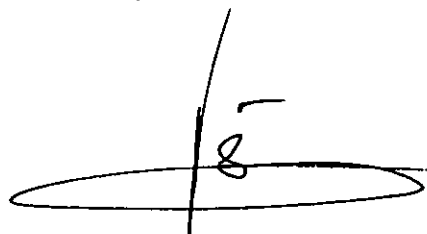
w.g. De Groot  
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 november 2008

210.

Verzonden: 25 november 2008

Voor eensluidend afschrift,  
de secretaris van de Raad van State,  
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line at the bottom, and a large, stylized 'V' shape in the center.

mr. H.H.C. Visser,  
directeur Bestuursrechtspraak

Prod. 1

Rechtbank 's-Gravenhage  
zittinghoudende te Amsterdam  
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

## Uitspraak

artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)  
j° artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nrs: AWB 07/45746 en AWB 07/45747

V.nrs:

inzake:

mede namens haar minderjarige dochter geboren op  
allen van Armeense nationaliteit, wonende te eisers,  
gemachtigde: mr. F. Fonville, advocaat te Haarlem,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,  
gemachtigde: mr. L.J.J. Stams, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst  
van het Ministerie van Justitie.

### 1. PROCESVERLOOP

1. Bij besluiten van 28 maart 2006 heeft verweerder de aanvragen van eisers van 19 oktober 2005 tot verlening van een verblijfsvergunning, voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 afgewezen. Tegen voornoemde besluiten hebben eisers op 3 april 2006 beroep ingesteld. Deze rechtbank, zittingsplaats Haarlem (AWB 06/16642 en AWB 06/16645), heeft op 9 augustus 2007 voornoemde beroepen gegrond verklaard, de besluiten van 28 maart 2006 vernietigd en verweerder opgedragen binnen zes weken na verzending van de uitspraak nieuwe besluiten op de aanvragen te nemen.

2. Vervolgens heeft verweerder op 24 september 2007 (jegens eiser) en 27 september 2007 (jegens eisers) een voornemen tot afwijzing kenbaar gemaakt. Eisers hebben bij brief van 29 oktober 2007 hun zienswijze hierop gegeven. Bij besluiten van 19 november 2007 heeft verweerder de voornoemde aanvragen van 19 oktober 2005 afgewezen. Op 5 december 2007 heeft de rechtbank het beroepschrift van eisers ontvangen.

3. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 15 mei 2008. Eisers zijn aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig E.S. Hovhannisjan als tolk in de Armeense taal.

4. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

### 2. ASIELRELAAS

Eisers hebben het volgende relaas aan hun aanvraag ten grondslag gelegd.

Eisers zijn etnische Armeniërs en zijn afkomstig uit \_\_\_\_\_ gelegen in het westen van Azerbeidzjan. Begin april 2005 werd eiser gevraagd naar het politiebureau in \_\_\_\_\_ te komen. Toen

AWB 07/45746 en AWB 07/45747 inzake

,

en

2

eiser zich daar meldde, werd hem het voorstel gedaan de schuld op zich te nemen van de dood van een persoon die bij een auto-ongeluk om het leven was gekomen. Eiser was noch van het ongeval, noch van de dood van deze persoon op de hoogte. Eiser weigerde mee te werken. Hierop is hij twee dagen in een cel gezet en is hij mishandeld. Vervolgens is eiser in het bos gedumpt. Hij is gevonden door een jager, genaamd , die hem mee naar zijn huis in heeft genomen om hem daar te (laten) verplegen. Eiser heeft de jager gevraagd om zijn vrouw (eiseres) op te halen. Na enkele maanden zijn eisers vertrokken naar een klooster in . Daar heeft een priester eisers geholpen te vluchten. Op of omstreeks 6 september 2005 zijn eisers per vliegtuig vanuit een onbekende plaats in Armenië naar Nederland gevlogen, waar zij dezelfde dag aankwamen.

### 3. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

1. Verweerder heeft zich – kort samengevat – op het volgende standpunt gesteld. Eisers hebben ter staving van hun aanvraag geen reis- of identiteitspapieren, documenten of bescheiden kunnen overleggen die noodzakelijk zijn ter beoordeling van hun aanvraag en niet aannemelijk gemaakt dat het ontbreken van deze documenten niet aan hen is toe te rekenen. Het asielrelaas ontbeert positieve overtuigingskracht. Het is een ongerijmdheid dat de politie van plan zou zijn geweest eiser een aanzienlijk bedrag te betalen voor een bekentenis, terwijl zij betrokkene ook zonder bekentenis de schuld in de schoenen had kunnen schuiven. In dat verband wordt verwezen naar de verklaring van eiser dat het vaak voorkomt dat een onschuldig persoon wordt vastgezet als er iemand om het leven is gebracht en naar het ambtsbericht van 19 december 2006 inzake Armenië waaruit blijkt dat corruptie onder de politie een groot probleem is. Het valt evenmin te volgen dat de politie enerzijds veel moeite zou doen om van eiser onder zware dwang een bekentenis af te dwingen en hem anderzijds tevens zou dreigen te vermoorden, mocht hij niet meewerken, om hem vervolgens voor dood in een bos achter te laten. Eiser heeft verder wisselend verklaard over de plek waar hij is mishandeld. In het gehoor van 22 november 2005, op pagina 7, heeft eiser verklaard dat hij op de eerste verdieping flink geslagen en toegetakeld werd, terwijl hij eerder in het gehoor van 24 oktober 2005, pagina 6, heeft verklaard dat hij door twee personen meegenomen werd naar de kelder, waar ze hem onder druk begonnen te zetten. Het is niet plausibel dat de politie eiser enerzijds voor dood achter zou laten en vervolgens actief naar hem op zoek zou zijn gegaan. Niet duidelijk is waarom de politie, zoals eiser heeft verklaard te vermoeden, naar zijn echtgenote of documenten op zoek zou zijn. Het lijkt verder niet logisch dat nog naar het huis van betrokkenen is gegaan, terwijl hij wist dat de politie naar hen op zoek was en gezegd had dat de situatie daarom voor hem te gevaarlijk werd. De verklaring van eiseres tijdens het eerste gehoor dat zij kennissen had gevraagd om naar hun huis te gaan en documenten op te halen, strookt niet met andere verklaringen op dit punt. Ten slotte is het niet aannemelijk dat een priester die eisers pas twee dagen kende, hen heeft geholpen door hen de grens over te smokkelen en op eigen kosten een vlucht voor hen te boeken.

2. Eisers hebben – zakelijk weergegeven – de volgende beroepsgronden tegen het bestreden besluit aangevoerd. Verweerder heeft ten onrechte het ontbreken van reis- of identiteitspapieren aan eisers toegerekend. Voor deze toerekening ontbreekt een deugdelijke motivering. Uit de verklaringen van eiser kan niet worden afgeleid dat de politie daadwerkelijk van plan was te betalen voor de bekentenis van eiser. Juist vanwege het corrupte politiestelsel is het niet onlogisch dat een onopgeloste zaak de dader van het misdrijf minder zekerheid biedt dan een bekentenis en een daaropvolgend vonnis van de strafrechter en dat deze daar daarom geld voor over had. Eiser heeft niet verklaard dat de politie naar hem op zoek was. Dat nog naar de woning van eisers is teruggegaan, is niet onlogisch. Allereerst was het gevaar beperkt, omdat het huis niet werd bewaakt. Voorts moet worden bedacht dat de gastheer was van eisers. In Armenië heeft het gastheerschap nog wezenlijke betekenis. Desondanks zag zijn gasten graag vertrekken, omdat de situatie hem te gevaarlijk was geworden. Een speurtocht in het onbewaakte huis naar spullen die eisers voor hun vertrekken zouden willen meenemen, was daaraan dienstbaar.

AWB 07/45746 en AWB 07/45747 inzake

3

#### 4. BEOORDELING VAN HET GESCHIL

1. De rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, heeft in haar uitspraak van 9 augustus 2007 (AWB 06/16642 en AWB 06/16645) overwogen dat niet deugdelijk is gemotiveerd dat aan eisers is toe te rekenen dat zij de identiteits- dan wel nationaliteitsdocumenten waarover zij hebben beschikt niet hebben overgelegd. Zij heeft verder overwogen dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eisers toerekenbaar geen documenten hebben overgelegd ter staving van hun reisroute.

Verweerder heeft in de voormemmen verwezen naar de hiervoor genoemde uitspraak. Hij heeft zich zich vervolgens – ten onrechte – op het standpunt gesteld dat, indien ten aanzien van één van de elementen identiteit, nationaliteit, reisroute of asielrelaas documenten ontbreken, dat voldoende is voor de algemene conclusie dat sprake is van 'het toerekenbaar ontbreken van documenten'.

Vervolgens heeft verweerder zonder nadere motivering gesteld dat eisers toerekenbaar geen reis- of identiteitspapieren, documenten of bescheiden die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van hun aanvraag hebben overgelegd.

Eisers hebben gelet op de inhoud van de hierboven vermelde uitspraak van 9 augustus 2007 zich dan ook terecht op het standpunt gesteld dat verweerder hen ten onrechte zonder nadere motivering heeft tegengeworpen dat zij toerekenbaar niet over identiteitspapieren beschikken. Nu in de hierboven vermelde uitspraak echter eveneens is overwogen dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eisers toerekenbaar geen documenten hebben overgelegd ter staving van hun reisroute, en eiser tegen deze uitspraak niet is opgekomen, heeft verweerder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 aan eisers mogen tegenwerpen. Deze beroepsgrond leidt daarom niet tot het daarmee beoogde resultaat.

2. Blijkens het gestelde in paragraaf C14/2, C14/3.2 en C14/4.2 van de Vreemdelingencirculaire (Vc) 2000 pleegt verweerder het relaas en de daarin gestelde feiten voor waar aan te nemen, indien de vreemdeling alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Bovendien geldt daarvoor als vereiste dat zich geen van de in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, van de Vw 2000 opgesomde omstandigheden die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker voordoet. Indien aan dat laatste vereiste niet wordt voldaan, dan mogen ingevolge artikel 31 van de Vw 2000, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (MvT, p. 40/41) en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

3. Dat eiser ervan uitging dat de politie het voor het afleggen van een bekentenis in het vooruitzicht gestelde bedrag niet daadwerkelijk aan eiser zou betalen, doet niet af aan het standpunt van verweerder dat het een ongerijmdheid is dat de politie een bekentenis zou trachten te verkrijgen terwijl zij eiser ook zonder die bekentenis de schuld in de schoenen hadden kunnen schuiven. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in redelijkheid op dat standpunt kunnen stellen.

4. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder echter niet in redelijkheid onaannemelijk kunnen achten dat de politie enerzijds veel moeite doet om van eiser onder zware dwang een bekentenis af te dwingen en dat zij anderzijds dreigt hem te vermoorden en hem voor dood in het bos achterlaat. Indien de politie eiser een bekentenis wilde afdwingen, is het naar het oordeel van de rechtbank niet onaannemelijk dat zij zou dreigen hem te vermoorden als hij niet meewerkte. Evenmin is onaannemelijk dat, als het niet lukte om zo'n bekentenis af te dwingen, de politie zich van het lichaam van eiser zou ontdoen door hem in het bos achter te laten. Overigens merkt de rechtbank op dat zij de overweging 'dat als het asielrelaas-positieve overtuigingskracht ontbeert niet naarstig op zoek moet worden gegaan naar mogelijke verklaringen om lacunes in het asielrelaas te dichten', niet kan plaatsen. Niet valt in te zien waarom eisers niet hun vermoedens omtrent de reden voor de door

AWB 07/45746 en AWB 07/45747 inzak

4

hen gestelde gebeurtenissen naar voren zouden mogen brengen. Het is aan verweerder om vervolgens te beoordelen of hij die vermoedens geloofwaardig acht.

5. Verweerder heeft verder aan eiser niet kunnen tegenwerpen dat hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd ten aanzien van de plek op het politiebureau waar eiser zou zijn mishandeld. Uit het rapport van het nader gehoor van 24 oktober 2005 blijkt dat eiser heeft verklaard dat hij eerst naar de eerste verdieping werd gebracht, waar hem het voorstel werd gedaan en dat hij daarna naar de kelder is gebracht waar hij onder druk is gezet. Hij heeft de nacht in een cel doorgebracht en is de volgende dag weer opgehaald en mishandeld. Hij heeft niet verklaard waar dat is gebeurd. Naar het oordeel van de rechtbank kan niet zonder meer worden aangenomen dat eiser door te verklaren dat hij onder druk is gezet, heeft bedoeld te verklaren dat hij werd mishandeld. De verklaring van eiser tijdens het nader gehoor op 22 november 2005 dat hij in het politiebureau op de eerste verdieping is mishandeld is dan ook niet in strijd met zijn eerdere verklaringen op dit punt.

6. Wel heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het een ongerijmdheid is dat de politie, nadat zij eiser in het bos had achtergelaten, nog actief naar hem op zoek is gegaan. Anders dan eisers stellen, kan uit de verklaringen van eisers worden afgeleid dat zij ervan uitgingen dat de politie hun huis had doorzocht en dat de politie naar hen op zoek was. Voor zover eisers zich op het standpunt hebben gesteld dat de politie niet naar eiser op zoek was, maar naar zijn vrouw of naar documenten, overweegt de rechtbank dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat niet valt in te zien waarom dat het geval zou zijn.

7. Ook heeft verweerder het onlogisch – en naar de rechtbank aanneemt, onaannemelijk - kunnen achten dat terwijl hij er van uitging dat eisers door de politie werden gezocht en daarom wilde dat zij zouden vertrekken omdat de situatie voor hem te gevaarlijk was, toch naar het huis van eisers is gegaan. Dat, zoals eisers stellen, hij dit heeft gedaan omdat het gastheerschap in Armenië nog wezenlijke betekenis heeft, acht de rechtbank niet aannemelijk, evenmin als de stelling van eisers dat hij dit deed om hen er toe te bewegen te vertrekken.

8. Naar het oordeel van de rechtbank is, anders dan eisers stellen, verder voldoende duidelijk waarom verweerder meent dat de verklaring van eiseres tijdens het eerste gehoor dat eisers kennissen gevraagd hadden naar hun huis te gaan om documenten op te halen, niet strookt met andere verklaringen op dit punt. Eisers hebben dit niet betwist.

9. Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eisers onaannemelijke verklaringen hebben afgelegd en dat in het relaas van eisers ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen zodat het positieve overtuigingskracht ontbeert en niet geloofwaardig is. De conclusie is dan ook dat de bestreden besluiten de rechterlijke toets kunnen doorstaan. Daarom zal de rechtbank de beroepen ongegrond verklaren.

10. Van omstandigheden op grond waarvan verweerder het griffierecht zou moeten vergoeden dan wel één van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

AWB 07/45746 en AWB 07/45747 inzake

### 5. BESLISSING

De rechtbank,

- verklaart de beroepen ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.W.C.M. van Emmerik, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. A.G. Sijbrands, griffier, en uitgesproken in het openbaar op 1 augustus 2008.

De griffier

De voorzitter

Afschrift verzonden op: **04 AUG. 2008**

Conc.: AS  
Coll: EB  
D: C

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Voor kopie conform,  
de griffier van de Arrondissements-  
rechtbank Sector Bestuursrecht  
te Amsterdam

Mr P.J. Wapperom  
 Mr A.W.J. van der Meer  
 Mr drs C.R. Jansen  
 Mr J.W.F. Noor  
 Advocaten en Procureurs



Wijnstraat 209  
 3311 BV Dordrecht

Tel. (078) 639 99 00  
 Fax (078) 639 97 61

## Advocatenkantoor Wapperom

<b>RAAD VAN STATE</b> INGEKOMEN	
29 AUG 2008	
ZAAK:	2008/06676
AAR:	V
BEHANDELD DOOR:	PAR:

De Afdeling bestuursrechtspraak  
 van de Raad van State  
 Hoger Beroep Vreemdelingenzaken  
 Postbus 16113  
 2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Fax : 070 - 365 13 80

Dordrecht, 29 augustus 2008

**Betreft** : Appelschrift

**Inzake** : Hoger Beroep

Staatssecretaris van Justitie

**IND kenmerk** : 0510.19.0736

**V-nummer** :

**Proc.nr. Rb** : 07 / 45746 en 07 / 45747

### Appellant

**Naam**  
**Geboren**  
**Nationaliteit** : Armeense

### Appellante

**Naam** :  
**Geboren** :  
**Nationaliteit** : Armeense

mede ten behoeve van hun minderjarige dochter



-2-

Gemachtigde : mr. P.J. Wapperom  
kantoorhoudende te : Dordrecht, Wijnstraat 209 (3311 BV)

### Verweerder

instantie : Staatssecretaris van Justitie  
adres : Schedeldoekshaven 100, 's Gravenhage

datum uitspraak : 01-08-2008  
datum verzending : 04-08-2008

Geeft eerbiedig te kennen,

te noemen "appellant", van Armeense nationaliteit, hierna

en

hierna te noemen "appellante", van Armeense nationaliteit,

mede ten behoeve van hun minderjarige dochter,

allen verblijvende te \_\_\_\_\_, te dezer zake woonplaats kiezende te Dordrecht aan de Wijnstraat 209, ten kantore van de advocaat en procureur mr. P.J. Wapperom, die ten deze door appellanten bepaaldelijk gevolmachtigd is dit appelschrift te ondertekenen en in te dienen en die ten deze als gemachtigde voor hen optreedt, zulks met het recht van substitutie.

### 1. Inleiding

Appellanten hebben op 19 oktober 2005 een aanvraag ingediend voor een verblijfsvergunning "asiel" voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000.

Bij beschikkingen van 28 maart 2006 heeft verweerder de aanvragen afgewezen.

Appellanten hebben hierop op 3 april 2006 beroep ingesteld.



-3-

Bij uitspraak van 9 augustus 2007 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Haarlem, de beroepen gegrond verklaard.

Op 24 september 2007 respectievelijk heeft verweerder haar voornemen kenbaar gemaakt om de aanvragen af te wijzen.

Appellanten hebben hierop bij brief van 29 oktober 2007 hun zienswijze uitgebracht.

Bij beschikkingen van 19 november 2007, zijn de aanvragen van appellanten afgewezen.

Op 5 december is via het Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem een beroepschrift ingediend, waarna de gronden op 7 januari 2008 zijn aangevoerd.

De openbare behandeling van het beroepschrift heeft plaatsgevonden bij de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam op 15 mei 2008.

Middels uitspraak van 1 augustus 2008, verzonden op 4 augustus 2008, heeft de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, het ingediende beroepschrift ongegrond verklaard (produktie 1).

Appellanten kunnen zich met deze uitspraak niet verenigen en stellen daartegen hierbij Hoger Beroep in, nu zij van mening zijn dat in deze vragen spelen van rechtseenheid, rechtsontwikkeling en rechtsbescherming. Onderhavig appelschrift berust op de navolgende grieven.

## 2. Grieven

### 2.1.1. Motiveringsgebrek ; positieve overtuigingskracht

Ten onrechte heeft de Rechtbank onder 3 overwogen :

*"Dat eiser ervan uitging dat de politie voor het afleggen van een bekentenis in het vooruitzicht gesteld bedrag niet daadwerkelijk aan eiser zou betalen, doet niet af aan het standpunt van verweerder dat het een ongerijmdheid is dat de politie een bekentenis zou trachten te verkrijgen terwijl zij eiser ook zonder die bekentenis de schuld in de schoenen hadden kunnen schuiven. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in redelijkheid op dat standpunt kunnen stellen".*



-4-

### 2.1.2. toelichting

Hetgeen onder 2.2.2, 2.3.2 en 2.4.1 is vermeld dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Appellanten zijn van mening dat de rechtbank in deze overwegingen heeft miskend dat er een verschil bestaat tussen het in de schoenen schuiven van de schuld en een bekentenis.. Ter verklaring van de druk die op appellant is gelegd om de schuld van een misdrijf op zich te nemen is immers in beroep naar voren gebracht dat een 'onopgeloste zaak' de dader van het misdrijf minder zekerheid biedt dan een bekentenis van appellant en een daarop volgend vonnis van de strafrechter.

Appellanten zijn gezien vorenstaande van mening dat in deze door de Rechtbank een onzorgvuldige belangenafweging heeft plaatsgevonden, althans moet worden vastgesteld dat de Rechtbank haar belangenafweging niet, althans in onvoldoende mate kenbaar heeft gemaakt en/of voldoende deugdelijk en draagkrachtig heeft gemotiveerd.

### 2.2.1. Motiveringsgebrek ; geloofwaardigheid

Ten onrechte heeft de Rechtbank onder 6 overwogen:

*"Anders dan eisers stellen kan uit de verklaringen van eisers worden afgeleid dat zij ervan uitgingen dat de politie hun huis had doorzocht en dat de politie naar hen op zoek was. Voor zover eisers zich op het standpunt hebben gesteld dat de politie niet naar eiser op zoek was, maar naar zijn vrouw en documenten, overweegt de rechtbank dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat niet valt in te zien waarom dit het geval was."*

*"Ook heeft verweerder het onlogisch – en naar de rechtbank meent onaannemelijk – kunnen achten dat , terwijl hij ervan uitging dat eisers door de politie werden gezocht en daarom wilde dat zij zouden vertrekken omdat de situatie voor hem te gevaarlijk was, toch naar het huis van eisers is gegaan."*

### 2.2.2. toelichting

Hetgeen onder 2.1.2, 2.3.2 en 2.4.1 is vermeld dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.



-5-

Appellanten zijn van mening dat rechtbank heeft miskend dat vorenstaande niet uit de verklaringen van appellant kan worden afgeleid. In elk geval niet uit de verklaring van appellant. Voorzover appellante dit heeft verklaard is dit eveneens geen ongerijmdheid of tegenstrijdigheid nu zij niet heeft aangegeven waarom er door de politie bij hun huis langs is geweest, waarbij zij bovendien heeft opgemerkt dat zij dit van een derde heeft vernomen. Dat politie actief op zoek naar hen zou zijn is geenszins als feit af te leiden uit hun relazen, nu het hier slechts gaat om de vermoedens van een derde, terwijl de politie mogelijk slechts wilde vergewissen dat appellant die voor dood in de bossen was achtergelaten, toch niet onverhoopt was teruggekeerd.

Dat ondanks gevaar toch naar het huis terugging is in redelijkheid noch ongerijmd, vaag of tegenstrijdig te achten. Het was 'slechts' gevaarlijk te achten.

Appellanten zijn gezien vorenstaande van mening dat in deze door de Rechtbank een onzorgvuldige belangenafweging heeft plaatsgevonden, althans moet worden vastgesteld dat de Rechtbank haar belangenafweging niet, althans in onvoldoende mate kenbaar heeft gemaakt en/of voldoende deugdelijk en draagkrachtig heeft gemotiveerd.

### 2.3.1. Motiveringsgebrek

Ten onrechte heeft de Rechtbank onder 8 overwogen:

*"Naar het oordeel van de rechtbank is, anders dan eisers stellen, verder voldoende duidelijk waarom verweerder meent dat de verklaring van eiseres tijdens het eerste gehoor dat eisers kennissen gevraagd hadden naar hun huis te gaan om documenten op te halen, niet strookt met andere verklaringen op dit punt. Eisers hebben dit niet betwist."*

### 2.3.2. toelichting

Hetgeen onder 2.1.2, 2.2.2 en 2.4.1 is vermeld dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Appellanten zijn van mening dat de rechtbank met vorenvermelde overwegingen heeft miskend dat in het beroepschrift aangevoerd is dat niet duidelijk is welke 'andere verklaringen' door verweerder zijn bedoeld. Een expliciete betwisting is daarmee ook niet mogelijk geworden, maar is in beroep wel geïmpliceerd.



-6-

Aangewezen was dan ook dat de rechtbank nader had gemotiveerd waarop zij in casu doelt.

Appellanten zijn van mening dat een marginale toets de rechtbank niet ontslaat van de verplichting een inzichtelijke afweging kenbaar te maken, waarbij ook de argumenten van appellanten niet louter terloops genoemd worden.

Aan appellanten is dan ook ten onrechte niet het voordeel van de twijfel gegeven. In elk geval had de rechtbank niet op grond van haar overwegingen kunnen oordelen dat de beschikking de redelijkheidstoets kon doorstaan.

Appellanten zijn gezien vorenstaande van mening dat in deze door de Rechtbank een onzorgvuldige belangenafweging heeft plaatsgevonden, althans moet worden vastgesteld dat de Rechtbank haar belangenafweging niet, althans in onvoldoende mate kenbaar heeft gemaakt en/of voldoende deugdelijk en draagkrachtig heeft gemotiveerd.

#### 2.4.1. Motiveringsgebrek / Samenhangende rechtsoverwegingen

Gelet op hetgeen onder 2.1.2, 2.2.2 en 2.3.2. is opgemerkt - hetgeen als hier herhaald en ingelast dient te worden beschouwd - moet worden vastgesteld dat de overige rechtsoverwegingen evenzo niet langer kunnen standhouden, nu deze louter in samenhang kunnen worden gezien met vorenstaande.

### 3. Conclusie

Gelet op vorenstaande kan de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam niet in stand blijven;

Appellanten verzoeken u eerbiedig:

Bij appelschrift

- het hoger beroep gegrond te verklaren;
- de aangevallen uitspraak te vernietigen;
- het inleidende beroep terug te verwijzen naar de Rechtbank dan wel doende wat de rechtbank had behoren te doen; het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren en de bestreden beschikking te vernietigen;



-7-

- de Staat der Nederlanden te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

P.J. Wapperom